

вамъ; оказа се, че това било «Петербургска гостилница». Хранихъ доста добръ, нъ и цѣнигъ добри. Слѣдъ обѣдъ ми слехъ да посѣтижъ командиера на 7-та дружина, графа Тизенгаузена, нъ той га че ли отгадалъ моето желание и самичко се дотѣра въ «Петербургската гостилница»; съ него и сѣхъ питанъ Ефремовъ; наченаха да ми се сѣрижтъ че не съмъ отишелъ у тѣхъ, а съмъ се сѣрилъ на нѣкаква си крѣпостъ и ме предумаха да се премѣстѣжъ. Ефремовъ побърза да ме распорѣди за пренасянето на нѣщата ми, а азъ заедно съ Тизенгаузена се запѣтихъ у дома му. Тизенгаузенъ заемъ горния етажъ на една доста добра българска къща, едната му стая много дѣже голѣма и въ нея обѣдватъ; слѣдъ нея стая за гости и най-послѣ голѣма друга стая за спане, въ която (на българскиѣ и мандере) могатъ се събра да спятъ нѣколко души хора. У Тизенгаузенови сварвамъ цѣло общество, въ това число и капитанъ Плигъ, който е приежъ вече 8-та дружина. Туку се научавамъ, че моя предшественикъ, по командване 1-та бригада отъ опълчението, полковникъ Корсаковъ, отъ когото азъ трѣва да приемѣж 7-та и 8-та дружини, а че освѣнъ това и остатѣка на паритѣ, които му се биле отпустнати за формирване втората серия опълченіе, отишелъ за нѣколко дѣнъ въ Свищовъ. Досадно нъ какво да сторишъ, трѣбва да сѣпричѣжа.

27-ий ОКТОМВРИЙ.

Графъ Тизенгаузенъ нарѣдилъ домашния си поминѣжъ въ Търново какго подобѣва за прѣдъ хора. Мене ми бѣше драго да се съобразявамъ съ пригитѣ въ дома му обичаи. Той се събужѣ доста рано, слѣдъ това влиза въ гостната стая (тя му е и за кабинетъ) пие и чая, разгледѣ книжката, приема съ докладъ дружанния аюгангъ, а че отъ послѣ отива въ дружаната и се връща за обѣдъ между една и двата часа. Обѣдва при него цѣло общество и всѣки за граша си: всѣкой членъ отъ обществото внася въ дѣнь по една сребърна рубли и има, за тѣзи си относително ничтожни пари, прѣсѣенъ домашенъ обѣдъ отъ три ѣстета и вѣчера отъ едно. Ракията и похабката за смѣтка на сѣщата рубли,